

Mówione Słowo nr 176

Z podobieństwa w podobieństwo i z chwały w chwałę

Pastor Brian Kocourek

7 lipca, 2010

Mówione Słowo jest oryginalnym nasieniem str. 31 *Otóż, bracia, siostry, spójrzcie wstecz. Jeżeli patrzycie na cień czegoś, jest to wierne wyrażenie tego rzeczywistego obrazu, który przychodzi.*

Skłonmy nasze głowy do modlitwy. Drogi łaskawy Ojcze, słyszymy Twojego proroka mówiącego nam o obrazie, który przychodzi, a my wiemy, że tutaj jest ten obraz (wizerunek, podobieństwo) Chrystusa, do którego jesteśmy przeznaczeni, i powinniśmy być upodobnieni do niego, a istnieje także obraz bestii, o której także jest mówione, a zatem pytaniem na dzisiejszy wieczór jest, do którego z tych obrazów będziemy upodobnieni. Pomóż nam, Panie zrozumieć, co to oznacza być przypodobanym na podobieństwo Twego Najstarszego Syna, abyśmy nie należeli pomiędzy tych, którzy są przypodobani do tego drugiego obrazu – obrazu Bestii, dlatego, że prosimy Ciebie o to w Imieniu Jezusa Chrystusa, Amen.

Zatem, wiemy, że Jezus przyszedł na ziemię jako odbicie obrazu Boga.

Hebrajczyków 1:3 *On, który jest odblaskiem chwały i odbiciem jego istoty i podtrzymuje wszystko słowem swojej mocy, dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy majestatu na wysokościach.*

Kolosan 1:15 *On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierwotnym wszelkiego stworzenia,*

1 Koryntian 15:49 *Przeto jak nosiliśmy obraz ziemskiego człowieka, tak będziemy też nosili obraz niebieskiego człowieka.*

A my wiemy, że mamy być upodobnieni na podobieństwo pierwotnego syna.

Rzymian 8:29 *Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierwotnym pośród wielu braci;*

Galacjan 3:27 *Bo wszyscy, którzy zostaliście w Chrystusie ochrzczeni, przyoblekliście się w Chrystusa,*

Rzym. 13:14 *Ale obleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie czyńcie starania o ciało, by zaspokajać pożądliwości.*

Kolosan 3:10 A przyoblekli nowego, który się odnawia ustawicznie ku poznaniu na obraz tego, który go stworzył,

2 Koryntian 4:1-7 Dlatego, mając tę służbę, która nam została poruczona z miłosierdzia, nie upadamy na duchu, 2. Lecz wyrzekliśmy się tego, co ludzie wstydliwie ukrywają, i nie postępujemy przebiegle ani nie fałszujemy Słowa Bożego, ale przez składanie dowodu prawdy polecamy siebie samych sumieniu wszystkich ludzi przed Bogiem. 3. **A jeśli nawet ewangelia nasza jest zasłonięta, zasłonięta jest dla tych, którzy giną,** 4. W których bóg świata tego zaślepił umysły niewierzących, aby im nie świeciło światło ewangelii o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga. 5. **Albowiem nie siebie samych głosimy, lecz Chrystusa Jezusa, że jest Panem, o sobie zaś, żeśmy sługami waszymi dla Jezusa.** 6. Bo Bóg, który rzekł: Z ciemności niech światłość zaświeci, **rozświecił serca nasze, aby zajaśniało poznanie chwały Bożej, która jest na obliczu** (greckie słowo oblicze jest przetłumaczone jako prosopon, które oznacza „być w obecności Jezusa Chrystusa”) **Chrystusowym.** 7. **Mamy zaś ten skarb w naczyniach glinianych (jaki skarb mamy w naczyniach glinianych? Światłość poznania chwały Bożej), aby się okazało, że moc, która wszystko przewyższa, jest z Boga, a nie z nas.** Innymi słowy, to same światło Życia, które było w Chrystusie, świeciło w jego życiu dla tego słowa, a świecące Słowo w nim jest tym samym światłem, które świeci w naszym życiu.

1 Jana 1:1-7 Co było od początku, co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy, na co patrzyliśmy i czego ręce nasze dotykały, o Słowie żywota - 2. **A żywot objawiony został, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został –**

Zatem, w jaki sposób może być to światło Życia słyszane przez nas, a potem my możemy go wam pokazać? Otóż, nie tylko przez to, co my wypowiadamy, ale nasze życie staje się pisanym i czytany listem, który jest znany przez wszystkich ludzi. Nuże, dotrzemy do tego właśnie za chwilę, ale podążajmy z myślami Pawła tutaj.

3. Co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy, abyście i wy społeczność z nami mieli. A społeczność nasza jest społecznością z Ojcem i z Synem jego, Jezusem Chrystusem, 4. **A to piszemy, aby radość nasza była pełna.** 5. **A zwiastowanie to, które słyszeliśmy od niego i które wam ogłaszamy, jest takie, że Bóg jest światłością, a nie ma w nim żadnej ciemności,** 6. **Jeśli mówimy, że z nim społeczność mamy, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie trzymamy się prawdy,** 7. **Jeśli zaś chodzimy w światłości, jak On sam jest w światłości, społeczność**

mamy z sobą, i krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

Zauważcie, że Bóg jest światłością i nie ma w nim w ogóle żadnej ciemności. Potem ten Obraz Boga jest światłością, a w jaki sposób ta światłość jest odzwierciedlana wskazuje nam na to czy to jest albo nie jest Boży obraz. Spójrzmy na to, w jaki sposób przedstawia nam to Paweł.

2 Koryntian 3:1-2 *1. Czy znowu zaczynamy polecać samych siebie? Alboż to potrzebujemy, jak niektórzy, listów polecających do was albo od was? Innymi słowy, Paweł mówi, że my nie potrzebujemy listów o nas mówiących, jak gdybyśmy mieli dobre stanowisko w naszej organizacji, tak jak denominacje muszą czynić. Nie, wcale nie. To nie świadczy o życiu w Chrystusa w nas. 2. **Wy jesteście listem naszym, napisanym w sercach naszych, znanym i czytanim przez wszystkich ludzi;***

To, co ludzie widzą w tobie, w twojej mowie, w twoim życiu, w twoich zachowaniach w stosunku do nich, to jest naszym listem znanym i czytanim przez wszystkich ludzi. *Albowiem, jak człowiek myśli w sercu swoim, tak z głębokości serca będą mówić jego usta.* A więc to, co mówisz i to, co odzwierciedla ciebie, to może być czytane przez wszystkich ludzi. Czy Paweł nie mówi w *1 Koryntian 2:11. Bo któż z ludzi wie, kim jest człowiek, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo kim jest Bóg, nikt nie poznał, tylko Duch Boży.*

To nic dziwnego, że w **Rzymian 8**, kiedy Paweł mówi o manifestacji synów Bożych, on mówi o obrazie pierworodnego syna, który jest odzwierciedlany w słowach i uczynkach innych synów, którzy zostali upodobnieni do tego obrazu.

A teraz powracając do **2 Koryntian 3:3** *Wiadomo przecież, że jesteście listem Chrystusowym sporządzonym przez nasze usługiwanie, **napisanym nie atramentem, ale Duchem Boga żywego, nie na tablicach kamiennych, lecz na tablicach serc ludzkich.** 4. A taką ufność mamy **przez Chrystusa ku Bogu,** 5. **Nie jakobyśmy byli zdolni pomyśleć coś sami z siebie i tylko z siebie, lecz zdolność nasza jest z Boga,***

Nie jakobyśmy byli zdolni pomyśleć coś sami z siebie, ale to, co my odzwierciedlamy jest Bożym obrazem, który jest odzwierciedlany przez jego Syna, i przez synów. *Każde nasienie zrodzi według swego oryginalnego nasienia.*

2 Koryntian 3:6. *Który też uzdolnił nas, abyśmy byli sługami nowego przymierza, **nie litery, lecz ducha, bo litera zabija, duch zaś ożywia.** 7. Jeśli tedy służba śmierci, wryta literami na tablicach kamiennych taką miała chwałę, że synowie*

izraelscy nie mogli patrzeć na oblicze Mojżesza z powodu przemijającej wszak jasności oblicza jego, 8. Czy nie daleko więcej chwały mieć będzie służba ducha?

To, o czym Paweł tutaj mówi jest właśnie o tym, kiedy Mojżesz powrócił z twarzą rozpromienioną, ponieważ był w obecności Boga przez 40 dni, a kiedy zszedł w dół, ludzie byli tak wystraszeni, z powodu tego nadnaturalnego wizerunku, które promieniało z jego oblicza, że prosili Mojżesza, aby założył zasłonę na jego twarz, aby zakryć chwałę Bożą.

2 Mojeszowa 34:29-35: *A gdy Mojżesz zstępował z góry Synaj, mając w ręku dwie tablice Świadectwa, nie wiedział Mojżesz, gdy zstępował z góry, że skóra na twarzy jego promieniała od rozmowy z Panem. A gdy Aaron i wszyscy synowie izraelscy ujrzeli Mojżesza, spostrzegli, że skóra na twarzy jego promieniała, i bali się przystąpić do niego. 31. Gdy zaś Mojżesz ich przywołał, zwrócili się Aaron i wszyscy przywódcy zboru do niego, a Mojżesz rozmawiał z nimi. 32. Potem przystąpili wszyscy synowie izraelscy, a on przekazał im wszystko to, co Pan rzekł do niego na górze Synaj. 33. A gdy Mojżesz przestał z nimi rozmawiać, włożył zasłonę na swoje oblicze.*

34. Ilekroć szedł Mojżesz przed oblicze Pana, by z nim rozmawiać, zdejmował zasłonę aż do swego wyjścia, a gdy wyszedł, mówił do synów izraelskich wszystko, co mu nakazano. 35. A gdy synowie izraelscy patrzyli na twarz Mojżesza, a skóra na twarzy Mojżesza promieniała, Mojżesz nakładał z powrotem zasłonę na swoją twarz, aż do czasu, gdy odchodził, by rozmawiać z nim.

To było przedobrazem chwały Boga w nas, odzwierciedlającego się w nas i odrzuceniem tej Chwały przez kościół, który widzi ją w nas. Dlatego Jezus powiedział, Ojcze, dałem im twoje słowo, ale świat nienawidzi ich, dlatego, że mnie nienawidził, ale chwałę, którą mi dałeś, dałem im, aby mogli być jedno z nami, dlatego że Ty i ja jesteśmy jedno.

2 Koryntian 3:9-18 *Jeśli bowiem służba potępienia ma chwałę, daleko więcej obfituje w chwałę służba sprawiedliwości. 10. Albowiem to, co niegdyś miało chwałę, teraz nie ma chwały z powodu chwały, która tamtą przewyższa.*

11. Jeśli bowiem chwałę miało to, co przemija, daleko więcej jaśniej w chwale to, co trwa. 12. Mając więc taką nadzieję, bardzo śmiało sobie poczynamy, 13. A nie tak, jak Mojżesz, który kładł zasłonę na oblicze swoje, aby synowie izraelscy nie patrzyli na koniec tego, co miało ustać. 14. Lecz umysły ich otepiały. Albowiem aż do dnia dzisiejszego przy czytaniu starego przymierza ta sama zasłona pozostaje nie odsłonięta, gdyż w Chrystusie zostaje ona usunięta. 15. Tak jest aż po dzień

dzisiejszy, ilekroć czyta się Mojżesza, zastona leży na ich sercu; 16. Lecz gdy się do Pana nawrócą, zastona zostaje zdjęta. 17. A Pan jest Duchem; gdzie zaś Duch Pański, tam wolność. 18. My wszyscy tedy, z odstoniętym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, jak to sprawia Pan, który jest Duchem.

***Efezjan 4:11-20** I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, 12. Aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, 13. Aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej, 14. Abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu, 15. Lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, 16. Z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości. 17. To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, 18. Mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez nieświadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, 19. Mając umysł przytępiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością, 20. Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa,*

Innymi słowy, oni przygotowują się na przyjęcie piętna tej bestii, które jest śmiercią – duchową śmiercią. **Objawienie 13:14.** *I zwodzi mieszkańców ziemi przez cuda, jakie dano mu czynić na oczach zwierzęcia, namawiając mieszkańców ziemi, by postawili posąg zwierzęciu, które ma ranę od miecza, a jednak zostało przy życiu.*

15. I dano mu tchnąć ducha w posąg zwierzęcia, aby posąg zwierzęcia przemówił i sprawił, że wszyscy, którzy nie oddali pokłonu posagowi zwierzęcia, zostaną zabici.

16. On też sprawia, że wszyscy, mali i wielcy, bogaci i ubodzy, wolni i niewolnicy otrzymują znamię na swojej prawej ręce albo na swoim czole, 17. I że nikt nie może kupować ani sprzedawać, jeżeli nie ma znamienia, to jest imienia zwierzęcia lub liczby jego imienia. 18. Tu potrzebna jest mądrość. Kto ma rozum, niech obliczy liczbę zwierzęcia; jest to bowiem liczba człowieka. A liczba jego jest sześćset sześćdziesiąt sześć.

***Efezjan 4:21-32** Jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. 22. Zewleczcie z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, 23. I odnowcie się w*

duchu umysłu waszego, 24. A obleczcie się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy. 25. Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. 26. Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, 27. Nie dawajcie diabłu przystępu. 28. Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu. 29. Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. 30. A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. 31. Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złożeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. 32. Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie.

Módlmy się.